Ady Mária

Radikális egyszerűség

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXI. évfolyam, 26. szám, 2017. június 30.

(Bertolt Brecht–Paul Dessau: A kaukázusi krétakör, Kamra)

A középre helyezett láda a Vajdai Vilmos vezényletével meginduló színjáték egyetlen látható eszközeként és a drámai konfliktust feloldó krétakör átmérőjeként a színház megszületésének egyszerűségét hangsúlyozza. Az énekes darabbéli társulatának elég ez az egy, könnyedén magukkal hordozható, potenciálisan kellékeket és titkokat rejtő, átalakulásra kész tárgy a meséhez. Csakhogy a rendezés, a maga gegekre, stílusváltásokra épülő eklekticizmusával mintha mégsem bízna tökéletesen ebben az érzelmes egyszerűségben: hiányzik belőle annak radikalizmusa. Pedig a mese öröme – legyen bár példázata brechtien didaktikus – Brecht minden illúzióellenes ügyködése ellenére végül mégiscsak annak a közös erővel megteremtett látszatnak köszönhető, amelyben a világ egy pillanatra összeáll, és elvontságában, megformáltságában csalókán megragadhatónak, átélhetőnek és kiteljesíthetőnek mutatja magát.